

Akimirkos prieš šventę – visada pačios nuostabiausios: prie Naujamiesčio kultūros centro – mašinų vilkstinė, gausybė šiltų šypsenų, pilna rankų su gėlėmis, daug pakylėto jaudulio, o lauke beveik audra, vakaras pilnas skriejančių rudens lapų...

Ir tai lyg simbolis nenutrūkstamo rūpinimosi Gėriu, Grožiu, Atmintimi, pagarba tyliajai, bet žmogų aukštyn keliančiąjai – kūrybai... Tai ir yra Naujamiesčio dailės galerijos, gyvuojančios jau ketvirtį amžiaus, buvimas...

Naująjį kūrybos sezoną tą spalio 22-ąją ir šventėme.

Marijos Šileikaitės-Čičirkienės fotografijų paroda „Odė Lietuvos miesteliams“ su nuoširdžiausiu kūrėjos kalbėjimu, svingo muzika ir dainininkių trio „The Ditties“ žavesys, daug sveikinimų, rajono mero Povilo Žagunio šakotis (įdomu, kiek mes jų ragavome per tuos darbo metus?). Ne šakotis, aišku, čia svarbiausias (o labai labai gardus), bet Mero ir Savivaldybės administracijos palaikymas, atida, geras žodis čia kuriantiems, dirbantiems žmonėms.

Norisi grįžti prie tų 25-erių Dailės galerijos metų. Išsikeltas tikslas ir uždavinys: Spalva, Garsu ir Žodžiu dovanoti miestelio žmonėms profesionalųjį meną – itin nelengvas kelias. Iš vienos pusės: turėti daug drąsos, kantrumo, išmanymo, žinojimo ieškant ir kviečiant meno žmones, ypač iš sostinės, kad jie patiktų Galerijos pajėgumu eksponuoti jų kūrinius, galybė organizacinių rūpesčių... Iš kitos pusės – bendruomenės žmonių ne vien geranoriškumas, bet ir priekaištai, nenoras priimti... Juk ne paslaptis – „žvaigždinė“ ir televizinė niveliacija – labai greitas ir gajus užkratas... Neįmanoma nepastebėti tuos 25-erius metus vykusios žiūrovų kaitos: vieni užaugo, kiti jau užaugino jaunuosius naujamiestiečius, dar kiti – jau garbingo amžiaus. Bet Grožio sėkla – ištikimai ir nepailstamai dovanota – mumyse visuose!

Ačiū. Nuoširdžiausias dėkingumas Jums, nepavargstantieji Naujamiesčio dailės galerijos žmonės. Jūsų sėjamos Grožio, Gėrio, Atminties, išliekančios kūrybos ir visas kartas jungiančių vertybių sėklos – lėtos augti... bet auga ir sužydi! Tas Dailės galerijos arkinis langas tipiniame pastate, tie paukščiai, tos nevystančios gėlės, gimę iš čia kuriančiųjų rankų, sustabdo praeivį: kas už arkinio stiklo? Užeikime! Ten visada ŠVIESU!

Nuotraukos Gintaro Lukoševičiaus

Get real time update about this post category directly on your device, subscribe now.

[Subscribe](#)